

Rugă

GHEORGHE CONSTANTIN NISTOROIU

Doamne, fă-mă pâinea dospită a Cuvântului Tău !
Mă taie-n felii pentru fiecare,
și cheamă-i pe toți la ospăț,
împărțindu-le răskoaptele cuvinte:
dac, dor, drag, doină, dăruire, Dumnezeu !

Doamne, din adâncul lui Hristos,
stârnește-mi foamea tainică de Cină!
Lasă-mi sufletul căzut în tină
să-nvie, cuvânt ce-nalță-n prinos
mireasma Grâului de Viață dătător!

Doamne, fă-mă ciorchinele Sfântului Duh,
m-afundă-n faguri de înțelepciune !
Dă-mi Doamne, trăirea dăruirii Lui-totala Jertfă!
Lasă-mi dulceața de pâine și de vin,
Incandescența DUHULUI de sânge !

Așează-mi peste răni trecutele chipuri de-azururi,
pe care s-au scris hrisoavele domnești
și-n piept așează-mi CRUCEA strămoșilor mei,
ca să le port destinul, stindardul și cinstea
și să le apăr averea, sfântul nostru temei.

Doamne, picură-mi Numele Tău,
în candela sufletului meu ...
și lacrimile vor arde cu flăcările vie,
să mi se sature trupul de plâns și de vin,
să-mi năvălească-n piept, însetatele Vie.

Doamne, în pocalul sufletul meu,
ai pus Taina cosmică a Necuprinsului Tău...
Luna-n salturi ca o ciută, vuia cu freamăt și omăt,
țipând din pieptul meu de cerb,
cu dor adânc, acestei lumi absente.

Doamne, adună-mi gândurile, ca păstorul turma sa,
și mână-le spre pajiștea cea verde,
unde tremură mireasma florii de salcâm,
unde Brazilii-și scutură cuvintele veșnice,
pe prisaca multimilenară a Carpaților.

Doamne, ferește-mă de laudă,
pentru a rămâne și-a ști cine sunt,
pentru a-mi prinde rânduiala de cer,
pentru viitorul-prezent întrupat,
în verzi simfonii cu coapse de vioară...

Binecuvântat este Dumnezeu,
în toată splendoarea Creației Sale:
boltind cât-un cer fiecărei Femei,
înălțând cât-un zbor fiecărui bărbat,
întrupându-i pe fiecare în celălalt.